Ammej (in ihrem Anzug als Wäscherin): Herr, isch's denn wohr, was m'r d'r Schampetiss alles g'sait hett, oder hett 'r widder emol gelöuje wie gedruckt?

Schampetiss: Er soll emol saaue, dass 's nit wohr isch!

Ropfer: Doch, Ammej, 's isch alles wohr, alles!

— (Für sich) "Mon Dieu! quelle aventure!"

Ammej (die Hände über den Kopf zusammenschlagend): Ei, dü grosser Alledaa!

Schampetiss: "Hein", was saasch jetzt?! — Gell, jetzt spannsch? Un in ere halwe Stund gehn m'r alli mitnander uff Bade-Bade, dü natierlich au.

Ammej: In denne Kleider?

Schampetiss: Was fallt dir in? — Als "Madame la générale"! Dü muesch e fins siedes Kleid anthuen.

Ammej: Z'erscht muesch hesch! — Wo here nemme un nit stehle?

Schampetiss: Diss isch doch einfach, do d'r Antoine gibt d'r e Rock vun sinere Frau.

Ropfer: Wie? . . . Was? Ich soll e Rock vun minere Frau gän?! . . .

Schampetiss: Es geht nit guet andersch, (beiseite zu Ropfer) wenn dü nit han witt, dass d'r ganz Schwindel uffgedeckt wurd. —

Ropfer (ganz geknickt): E Gottsnamme denn ...
Ammej, Ihr wisse jo, wo d'r Madam ihre Kleider sin . . . Ihr muehn e Winterkleid nemme, d' Summerkleider hett sie alli mit ins Bad genumme . . .

Ammej: Ja, Herr! — (Für sich) Nee, so ebs!

Schampetiss: Un tummel dich, un suech d'r 's schoenscht erüs, was de findsch, 's macht nix, (zu Ropfer) 's bliebt jo in d'r Famili. —